

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 9 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj – Rumunia) – Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean/Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Sprawa C-183/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 167, 168, 179 i 213 — Zmiana kwalifikacji transakcji przez krajową administrację podatkową na działalność gospodarczą objętą podatkiem VAT — Zasada pewności prawa — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Przepisy krajowe uzależniające korzystanie z prawa do odliczenia od identyfikacji danego przedsiębiorcy do celów VAT i złożenia deklaracji w zakresie tego podatku]

(2015/C 294/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean

Strona pozwana: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Sentencja

- 1) Zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań nie sprzeciwiają się w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym, aby krajowa administracja podatkowa w następstwie kontroli skarbowej podjęła decyzję o objęciu transakcji podatkiem od wartości dodanej oraz nałożyła dodatkowe zobowiązania podatkowe, pod warunkiem, że decyzja ta oparta jest na jasnych i precyzyjnych zasadach, a praktyka tego organu administracji nie była tego rodzaju, że mogła prowadzić do wywołania w świadomości ostrożnego i należyte poinformowanego podmiotu gospodarczego racjonalnego oczekiwania, że taki podatek nie zostanie zastosowany do tych transakcji, czego sprawdzenie należy do sądu odsyłającego. Dodatkowe zobowiązania podatkowe nałożone w takich okolicznościach muszą być zgodne z zasadą proporcjonalności.
- 2) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej sprzeciwia się w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym przepisom krajowym, na mocy których prawo do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej należnego lub zapłaconego od towarów lub usług wykorzystanych do celów transakcji podlegających opodatkowaniu zostało odmówione podatnikowi, który ma natomiast zapłacić podatek, który powinien być pobrać, wyłącznie z tego względu, że nie był on zarejestrowany do celów podatku od wartości dodanej przy dokonywaniu tych transakcji, i to do czasu gdy nie został on prawidłowo zarejestrowany do celów podatku od wartości dodanej i nie została złożona deklaracja w zakresie należnego podatku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 253 z 4.8.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 2 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče – Słowenia) – NLB Leasing d.o.o./Republika Slovenija

(Sprawa C-209/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Dostawa towarów lub świadczenie usług — Umowa leasingu — Zwrot leasingodawcy nieruchomości będącej przedmiotem umowy leasingu — Pojęcie „anulowania, wypowiedzenia, rozwiązania, całkowitego lub częściowego niewywiązania się z płatności” — Prawo leasingodawcy do obniżenia podstawy opodatkowania — Podwójne opodatkowanie — Świadczenia odrębne — Zasada neutralności podatkowej)

(2015/C 294/13)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NLB Leasing d.o.o.

Strona pozwana: Republika Slovenija

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1, art. 14 i art. 24 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy umowa leasingu nieruchomości przewiduje, iż własność zostaje przeniesiona na leasingobiorcę z końcem tej umowy lub że istotne atrybuty własności zostają oddane do dyspozycji leasingobiorcy, w szczególności gdy przeniesiona zostaje na niego większość korzyści i ryzyka związanych z tytułem prawnym do tej nieruchomości i gdy zaktualizowana suma rat jest praktycznie taka sama jak wartość rynkowa towaru, transakcję, która wynika z takiej umowy, należy uważać za transakcję nabycia dobra inwestycyjnego.
- 2) Artykuł 90 ust. 1 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nie pozwala podatnikowi na obniżenie podstawy opodatkowania, jeżeli podatnik ten otrzymał w rzeczywistości wszystkie płatności w zamian za spełnione przez niego świadczenie lub jeśli – bez rozwiązania czy anulowania umowy – druga strona umowy przestaje być zobowiązana do zapłaty podatnikowi uzgodnionej ceny.
- 3) Zasadę neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie temu, aby z jednej strony usługa leasingu, którego przedmiotem są nieruchomości, a z drugiej strony zbycie tych nieruchomości osobie trzeciej (niebędącej stroną umowy leasingu) podlegały odrębnemu opodatkowaniu dla celów podatku od wartości dodanej, jeżeli transakcji tych nie można traktować jako tworzących jedno świadczenie, co powinien ocenić sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 202 z 30.6.2014.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Verden – Niemcy) – Ender Balkaya/Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

(Sprawa C-229/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 98/59/WE — Artykuł 1 ust. 1 lit. a) — Zwolnienia grupowe — Pojęcie pracownika — Członek zarządu spółki kapitałowej — Osoba zatrudniona w ramach środka szkolenia i przekwalifikowania zawodowego otrzymująca pomoc publiczną w celu kształcenia i niepobierająca wynagrodzenia od pracodawcy]

(2015/C 294/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht Verden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ender Balkaya

Strona pozwana: Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH